# שער מאמרי רז"ל — מסכת עירובין



מא' בגמ' מ' עירובין פ"א דף ט' ע"א יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא כו' כונתם תרמוז אל מה שהודעתיך כי הכתר של הנקבה נעשה מחצי השליש המגולה שבת"ת דז"א וכתר של ז"א נעשה ג"כ מחצי החסד המגולה שבת"ת דז"א אשר בלט ויצא אורו באחוריים וממנו נעשה ממחציתו כתר שבו וממחציתו כתר שבה משא"כ בחכמה שבה כי הוצרך אליה שליש וחצי לפי שהחסד של הנצח בלט חצי אורו לאחור ומשם נעשה החכמה שבה וזהו התימא שארז"ל יציבא בארעא כו' ואמנם ליישב הטעם אל הנזכר הוא כי החסד שמתפשט בנצח דז"א הוא מתלבש בנצח של אי' שהוא מלבוש אל אבא ואבא מלובש בנצח של ז"א ולכן לא יספיק לו חצי שליש והוצרך שליש וחצי אבל השליש של חסד שבת"ת הוא מגולה כנודע (ע"ד) ולכן חצי השליש יספיק לכתר שבו וחציו לכתר שבה:

שם בגמ' פ"ה דנ"ט ע"ב וז"ל ר' פרידא הוה ליה ההוא תלמידא דהוה תני ליה ת' זימני כו' נפקא בת קלא ואמרה ליה ניחא לך דליספו לך ת' שני או דנזכו את ודרך לעלמא דאתי אמר דנזכי אנא ודרי לעלמא דאתי א"ל הקב"ה תנו לו זו וזו כו' וזה פלא עצום שלא מצינו שכר גדול כזה אפילו למרע"ה על כל שבחיו העצומים שיזכו כל הדו' ההוא שלו שאין דור פחות מס' רבוא לעה"ב וכבר אמרו בסנהד' (ד"ש דף ג' ע"א) דור המדבר אין לו חלק לעוה"ב והם דורו של משה וסו' הענין הוא כמו שהודעתיך כי כל הנשמות מתחלקות לס' רבוא שרשים מחולפים זה מזה ובכל ס' רבוא נצוצות נשמות והנה כל הנצוצות שתלויים בשרשם בשורש נשמת ר' פרידא נקראים בני דורו אף עפ"י שאין כלם נמצאים יחד עמו בזמן אחד אלא מיום בריאת הנשמו' עד לעת"ל כל אחד מתגלגל בזמן הראוי לו עד שנשלם להתקן והנה בקצת שרשי' יארע שאיזה ניצוץ נשמה פרטית תלך לאבוד שנשאר' בתכלית סיום הצרוף והזקוק בסיגים האחרונים ואינה יכולה להצטרף מרוב דקותה ורבוי הסיגי' אשר עלי' נאמר ויצאו וראו בפגרי האנשים כו' ולכן הבטיחו השי"ת שבכל ניצוצי הנשמות שבשרש ר' פרידא כלם יתוקנו ע"י גלגולים ולא ישאר אפי' אחד מהם שיאבד ח"ו וזה בזכותו כי אם השורש טוב אז כל ענפיו נתקנים: